

och förlänga, hvilket tillgår på det sätt, att gossen ställer sig uti ena ändan af rummet och säger: »Jag hänger och förlänger» — (frågas): »Hvem efter?» (Svar:) »Maja», som då går och ställer sig framför honom, och på lika sätt säger: »Jag hänger etc. Hvem efter? »Lasse!» o. s. v. till alla äro på benen, hvarefter de kyssa hvarannan vexelvis, och dermed är leken slutad. — Lars Lindal.

(Hon): Jag går mig på golfvvet, Med mi-na mö-ör så hvi-ta;
Will i sanning sä-ga Hvem som E--der skulle svika
E-rik den rika! Han skall Eder svi---ka Fram, fram du
Erik! Du är en unger en dåre.

(Han:) Jag är ingen då-re Fast-än I mig så kalla;
Jag är en hög-lärd man, Bland de Jungfruar alla.
Jag heter: Erik Mand. Jag seg-lar under land.
Jag seg-la' och jag vann en ung skön Jungfru i min famn,
som ingen från mig skall ta-ga. — Lars Lindal, Lärbro.

202. *Hvar söker sin vän* (Dans-lek).

Hvar söker sin vän, den honom är lik:
Den ena är fattig, den andra är rik. —
De leka så vackert, lek vackert med den:
Si, Jungfrun är dygdig — sök henne igen.

Ungersven faller för Jungfruen ner:
Behagar skön Jungfrun att göra så med? —
De leka så vackert, lek vackert med den:
Si, Jungfrun är dygdig — sök henne igen.

Och begge de Unga de möda sin kropp:
Och bäst som de lågo, så springa de opp. —
De leka så vackert, lek vackert med den:
Si, Jungfrun är dygdig — sök henne igen. —

(Man dansar i en ring: en gosse går inne i ringen, och faller då »ungersven faller —» ner för en flicka, som också faller på knä. När som det sjunges: »Och bäst som de ligga —» stiga de begge opp, och gå sedan ut i ringen och dansa med de andra; då en annan gosse går in i ringen, faller på knä, o. s. v.) — M. H. Lallér.

203. *Ungersven tar' sin hatt* — — (Dans-lek).

Ungersven ta'r sin hatt i hand,
Och bockar sig ner till jorden:
Och vill I vara min Brud i år,
Så svara mig på de orden.

Och Eder Brud jag vara må;
Det svarar jag Eder så, så:
Och vill I vänta i femton år,
Så skolen I mig få, få.

Och femton år är allt för långt
Allt för en Ungersven att vänta:
Och får jag inte på stunden ja,
Så vill jag hädan fara.

Och far nu bort, kom snart igen,
Och ha' mig i Edert minne;
Kom snart igen med guldringar fem,
Och sätt dem på mina fingrar.

Och först till Brud och så till skrud,
Och till redelig matrona:
I skall få höra, I skall få se,
Att jag skall bära guld-kronan!

M. H. Lallér.

204. *Brèa Broa.*

Brèa, brèa Broa,
Fattiska moa,
Fem tio naflar,
Fyra tio kaflar;
Kaflar in och kaflar ut
I kejsarens dotter i Romma.
Kära min syster
Släpp mig i lunden!
Nej, min Syster!
Inte förr du lyster:

Jag släpper ingen fram
Förr'n du säger din Käraste vid namn:
Hvad heter han (eller hon)? —

(Då svaras af en gosse: »Lisen!» eller af en flicka: »Gustaf!» och sedan
fortfar leken vidare.) — J. Kalström.

Bro, bro bréa
Ligger långt under lea;
Stolpar och naglar
Tre och tretti kaflar:
Kafla in och kafla ut,
Kejsarens dotter i Rone,
Fria vill jag, hålla och hålla,
Fria vill jag, tigga och tigga;
Den, som efter kommer,
Han (hon) skall under broen ligga:
Hvad heter han (hon)?

Christina Östman, f. 1838 i Garda.

205. *Syster, syster Engeland* (Dans-melodi).

Syster, syster Engeland.
Släpp mig öfver möllarens strand:
Ack nej, ack nej — kär' Syster!
Drick så länge du lyster.
Inte släpper jag kär' Syster fram
Förr än hon säger sin kärastes namn —
Hvar heter han?

(Flickan svarar:)

(Calle) hafver (Anna) fäst
Med tolf guldringar och apelgrå häst.
Hon svara' han ja,
Hon ville han ha':
Sjelf ville han henne framföra.

Anna tog sig en *knyppeldyna*
Och satte sig i fönstret.
Hon tänkte mera på Calle lilla
Än hon tänkte på mönstret.

Hå, hå; nå, nå!
Du är min
Och jag är din
I alla våra lifsdagar.

M. H. Lallér.

206. *Jonte Pehrsson* — — — (Lek). Mel. [saknas].

(De lekande, gossar och flickor, hvilka böra vara udda, taga i ring, dansa och sjunga; med hastigare takt då man börjar med: [Jonte Pehrsson — — —]. Då man sjunger sista ordet, eller *bort*, upplöses ringen hastigt, hvar ta'r sin make och den, som fått ingen blir *stumlen* (stubben). Och dermed är leken slut för den gången. — Börjar leken igen med ny dans och sång, ingår *Stumlen* fritt bland de dansande i ringen i hopp om bättre lycka, eller att få sig en make.)

Jonte Pehrsson, stackars man,
Femton oxar hade han,
Han ville så gerna slagta en,
Göra sig en skinnmössa.
Men tiden blef så kort,
All maten skämdes bort.
Uti min hage
Der stod en *stumble*,
Han svartnade bort!

Fr. Sjöberg, f. 1808.

207. *Och flickan går i ringen* — (Dans-lek).

Och flickan går i ringen med röda guldband :,:
Det knyter hon om sin kärastes arm :,:
Och kära min Flicka! bind inte så hårdt :,:
Jag har ej ämnat att rymma bort :,:
Och hastigt i skogen den gossen försvann :,:
De sköt' efter honom, och ropte hans namn :,:
Och vill du mig något, så har du mig här :,:
Der hvilar jag mitt hjertas begär :,:
Nu har jag blifvit gifter, nu har jag fått man :,:
Den vackraste gosse, som fins i vårt land! :,:

H. Unér.

Tempo di Blaise.   28. Ringdans.

Jag gick mig ut till att spatsera   Så lustigt om en sommardag.
 Så fick jag se en man som stod plantera   Uti min faders örtagård.
 Då sade jag till denne man: Hör, Käre Fader!   släpp mig fram.

släpp mig fram.

29. Ringdans.

Att vara allén det är ingen fröjd   Bättre är att hafva sig en vän,
 Utaf hjertat älska den,   Lefva helt förnöjd!

Tag dig en vän och hållt honom kär ::
 Först skall du ta' han i din famn,
 Sen skall du lägg'an på din arm:
 Sofva sött och väl!

And. Söderdal.

208. Ringdans.

Jag gick mig ut till att spatsera   Så lustigt om en sommardag.
 Så fick jag se en man som stod plantera   Uti min faders örtagård.
 Då sade jag till denne man: Hör, Käre Fader!   släpp mig fram.

209. Att vara allén det är — — —

Att vara allén det är ingen fröjd ::
 Bättre är att hafva sig en vän,
 Utaf hjertat älska den,
 Lefva helt förnöjd!

Tag dig en vän och hållt honom kär ::
 Först skall du ta' han i din famn,
 Sen skall du lägg'an på din arm:
 Sofva sött och väl!

And. Söderdal.

210. *Alla höga berg ö djupa —*

Alla höga berg och djupa dalar —
Här är vännen, som mig behagar:
Kom, kom, min lilla *Socker-topp!*
Wi skall dansa tills solen rinner opp.
Ä'ke du min lilla sköna (*Docka*)
Nu ha' vi dansat i det gröna (oss *trätta*).

Wi skall dansa och hållas roliga:
För våra flickor de är' så roliga —
De har fördruckit sig på kaffe! ;:

H. Unér.

211. *Och dansa vill jag.*

Och dansa vill jag
Och dansa vill du;
Men mina skor de ha gått sönder.
Skicka lilla vän
Till Skomakare'n;
Skomakaren bor i Telje.

A. M. Holstein.

212 A *Munken och Nunnan* (Danslek med melodi).

Och Munken och Nunnan de satte sig ned
Och bäst som de suto, så taltes de ved :/:

Och kära du nunna! tag munken i famn:
Nej, nej sade nunnan, jag det inte kan.

Och kära du nunna! gif munken en kyss:
Åh nej, svara' nunnan jag det inte törs.

Och kära du nunna! stek munken en sill:
Åh nej, svara nunnan, jag har ingen ild.

Och kära du nunna! red munken en säng:
Åh nej, svara' nunnan, jag är ej hans dräng.

Och kära du nunna! var Munkens ros — — —
Åh nej, svara' nunnan, jag springer min kos.

Släpp ut'en, låt löpa (I hastigare musik-takt)
Så får han väl söka:
Tag fatt uppå den,
Han fick'na ej än.
Hon är som en hjort,
Springer lustigt och fort,
Tag fatt uppå den,
Du fickna ej än.
Hon är som en hara,
Hon ta'r sig till vara:
Tag fatt uppå den —
Du fick'na ej än!

Det bor en skräddare i vår by
Han skall göra de kläderna ny;
Låt trippa, låt trippa,
Låt skosålan slippa:
Tag fatt uppå den —
Du fick'na ej än!

Det bor en skomakare i vår by
Han skall göra de sko-sålorna ny:
Låt sko-sålan — — —

(D. 3/2 78.) Lovisa Fredrika, f. 1801 o. Fredrika Säve, f. 1808.

212 B. *Munken och Nunnan* (Dans-lek).

Munken och Nunnan de satte sig ner :/
Och bäst som de satte, så taltes de ver :/:

Och kära du Nunna! tag Munken om hals :/
Ack nej, svara' Nunnan, han är mig för falsk :/:

Och kära du Nunna! gif munken en kyss :/
Ack, nej — svara' Nunnan, jag det inte törs :/:

Och kära du Nunna! stek munken en sill :/
Ack nej, svara' Nunnan, jag har ingen eld :/:

Och kära du Nunna lag Munken en bit mat :/
Ack nej, svara' Nunnan, jag har intet fat :/:

Och kära du Nunna, tapp' Munken ett stop öl :/
Ack nej, svara' Nunnan, jag det inte gör :/:

Och kära du Nunna, red Munken en säng :/
Och nej, svara' Nunnan; jag är ej hans dräng :/:

Och kära du Nunna var Munkens ros :/
Och nej, svara Nunnan, jag springer min kos :/:

(nunnan springer ut)

(Begge släppas ur ringen, hvilken sakta går kring.)

(långsamt):

Släpp ut han, låt löpa: (Munken slipper ut)

Wi få fuller köpa —

Tag fatt uppå den:

Du fick'na ej än. —

Hon är som en hara,

hon ta'r sig till vara:

Tag fatt uppå den —

Du fick'na ej än.

Hon är som en ros (hjort?)

Springer lustigt och fort:

Tag fatt uppå den:

Du fick'na ej än! —

Der bor en skomakare uti vår by,
Och han skall göra de skorna så ny! —

(hastigt):

Låt trippa, låt trippa, (Ringen står hoppackad)
Låt skosålan slippa:
Tag fatt uppå den,
Du fick'na ej än! m. m. (upprepas så länge till Mun-
ken får Nunnan)
Hon är som en hara, m. m. M. H. Lallér.

213. *Låt den Bonden stå* — — —

(Sällskapet står i en stor ring, dansar sakta och sjunger.)

Låt den Bonden stå :/
Låt den Bonden vackert stå,
Och låt den Bonden stå!

Släpp den Bonden in :/
Och släpp den Bonden vackert in,
Och släpp den Bonden in!

F. S.¹

Gif den Bonden stol :/
Gif den Bonden vacker stol,
Och gif den Bonden stol.

Låt den Bonden sätta sig :/
Låt den Bonden vackert sätta sig,
Och låt den Bonden sätta sig,

Gif den Bonden hustru :/
Gif den Bonden vacker hustru,
Och gif den Bonden hustru.

(Då en af de omdansande flickor ställes jämte Bonden; o. s. v.
Barn, Amma, m. fl.)

¹ Är nog 1:sta versen? S... [Denna strof tillagd i marg.]

Gif den Bonden barn :/
Gif den Bonden vackra barn,
Och gif den Bonden barn.

Gif den Bonden amma :/
Gif den Bonden vacker amma,
Och gif den Bonden amma.

Och gif den Bonden piga :/
Gif den Bonden vacker piga,
Och gif den Bonden piga.

Och gif den Bonden dräng :/
Och gif den Bonden vacker dräng,
Och gif den Bonden dräng.

Gif den Bonden häst :/
Och gif den Bonden vacker häst,
Och gif den Bonden häst.

Och gif den Bonden ko :/
Och gif den Bonden vacker ko,
Och gif den Bonden ko.

Och gif den Bonden lam :/
svin, spis, qvarn, tråg, gås etc.
Och gif den Bonden vackert lam,
Och gif den Bonden lam.

Och tag den Bondens gås :/
Och tag den Bondens vackra gås,
Och tag den Bondens gås.

Och tag den Bondens tråg :/
Och tag den Bondens vackra tråg,
Och tag den Bondens tråg.

Och tag den Bondens qvarn :/
    spis, svin, lam, ko, häst, dräng,
    piga, amma, barn, hustru m. m.
Och tag den Bondens vackra qvarn
Och tag den Bondens qvarn.

Och tag den Bondens hustru :/
Och tag den Bondens vackra hustru,
Och tag den Bondens hustru.

Tag den Bondens stol :/
Och tag den Bondens vackra stol,
Och tag den Bondens stol.

Låt den Bonden stå :/
Och låt den Bonden vackert stå,
Och låt den Bonden stå.

Gif den Bonden stryk :/
Gif den Bonden dugtigt stryk,
Och gif den Bonden stryk!

(Och nu *dåbba* alla i ringen Bonden på ryggen med händerna, hvarefter Bonden flyr ur ringen och en annan gosse släppes in.) M. H. Lallér.

214. *Pant-lek* (med sång).

På det berget der växte en rot; en vacker rot, en ljuvvelig rot: och roten på berget; och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och på den roten, der växte ett träd, ett vackert träd, ett ljuvveligt träd: och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och på det trädet der växte en gren; en vacker gren, en ljuvvelig gren; och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och på den grenen der växte en qvist, en vacker qvist, en ljufvelig qvist: och qvisten på grenen, och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och på den qvisten der växte ett raidar (bo), ett vackert raidar, ett ljufveligt raidar: och raidret på qvisten, och qvisten på grenen, och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och i det raidret der var ett ägg, ett vackert ägg, ett ljufveligt ägg: och ägget i raidret, och raidret på qvisten, och qvisten på grenen, och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och i det ägget der växte en unge, en vacker unge, en ljufvelig unge: och ungen i ägget, och ägget i raidret, och raidret på qvisten, och qvisten på grenen, och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget, och berget ligger långt, långt norder in i skogen!

Och på den ungen der växte en fjäder, en vacker fjäder, en ljufvelig fjäder: och fjäderen på ungen, och ungen i ägget, och ägget i *raidret*, och *raidret* på qvisten, och qvisten på grenen, och grenen på trädet, och trädet på roten, och roten på berget; och Berget ligger långt, långt norder in i skogen! Selma Unér.

215. *Wisa.*

Berget ligger långt norr i skogen. —

På det berget stod ett träd,

Ett vackert träd.

All' min' da'r, jag lefvat har,

Wackrare träd jag alldrig såg:

Trädet på berget. —

Berget ligger långt norr i skogen.

På det trädet var en qvist

En vacker qvist.

All min da'r jag lefvat har

Wackrare qvist jag alldrig såg:

Qvisten på trädet.
Trädet på Berget. —
Berget ligger långt norr i skogen.

På den qvisten var ett bo
Ett vackert bo.
All' min dar, — — —
Wackrare bo jag — — —
    Boet på qvisten,
    Qvisten på trädet,
    Trädet på Berget. —
Berget ligger långt norr i skogen.

I det boet var en fågel,
En vacker fågel.
All min — — —
Wackrare fågel — — —
    Fågeln i boet,
    Boet på qvisten,
    Qvisten på trädet,
    Trädet på Berget. —
Berget ligger långt norr i skogen.

Af den fågeln blef ett ägg,
Ett vackert ägg.
All — — — —
Wackrare ägg — — — —
    Ägget af fågeln,
    Fågeln i boet,
    Boet på qvisten,
    Qvisten på trädet,
    Trädet på Berget. —
Berget ligger långt norr i skogen.

Af det ägget blev en unge.
En vacker Unge.
All' min' da'r, jag lefvat har
Wackrare unge jag alldrig såg:
    Ungen af ägget,
    Ägget af fågeln,

Fågeln i boet,
Boet på qvisten,
Qvisten på trädet
Trädet på Berget. —
Berget ligger långt norr i skogen.

På den ungen blef en fjäder,
En vacker fjäder.

All — — —
Wackrare fjäder — — —
Fjädern på ungen,
Ungen — — —
— — —

Berget ligger — — —

Af den fjädern blef en bolster,
En vacker bolster.

— — —

På den bolstern låg en käring,
En vacker käring.

— — —

På den käringen låg en Gubbe.
En vacker Gubbe.

— — —

På den Gubben var en Päls.
En vacker päls.

— — —

På den Pälsen var ett hår,
Ett vackert hår.

— — —

På det håret var en »gnitt» (gnet)
En vacker »gnitt».

— — —

Af den »gnitten» blef en lus,
En vacker lus.

— — —

Af den lusen blef ett skinn,
Ett vackert skinn

— — —
Af det skinnet blef ett par Sko'
Ett vackert par skor.
All' min' da'r, jag lefvat har
Wackrare skor jag alldrig såg:

Skorna af skinnet,
Skinnet af lusen,
Lusen af »gnitten»,
»Gnitten» på håret,
Håret på pälsen,
Pälsen på gubben,
Gubben på käringen
Käringen på bolstret,
Bolstret af fjädern,
Fjädern på Ungen,
Ungen af ägget,
Ägget af fågeln,
Fågeln i boet,
Boet på qvisten,
Qvisten på trädet,
Trädet på berget. —

Berget ligger långt norr i skogen.

Babba Lona Bingström,
File i Othem, f. 1812.

216. *Jag kom till Dig* —

Jag kom till Dig *Första dagen* Jul
Med *en* dufva;

Jag kom till Dig — — — *Andra dagen* Jul
Med *två* [korn] och en dufva;

Jag kom till — — — — *Tredje dagen* Jul
Med *tre* trippande gäss, två korn och en dufva;

Jag kom — — — — — *Fjerde dagen Jul*
Med *fyra* hudflängda¹ Får, tre trippande gäss,
två kor och en dufva.

Jag k. — — — — — *Femte dagen Jul*
Med *fem* par stutar, fyra hudflängda Får, — —

Jag — — — — — *Sjette Dagen Jul*
Med *sex* par oxar, fem par — — — — —

Jag kom — — — — — *Sjunde Dagen Jul*
Med *sju* lästar säd, sex par oxar, — — —

Jag k. — — — — — *Åttonde Dagen Jul*
Med *åtta* gångare grå,
Guldsadlar uppå,
Flätader man,
Och *rump-vipsen* står långt ifrån —, sju lästar
säd, — — — — —

Jag kom till — — — — — *Nionde Dagen Jul*
Med *nie* suggor, *nie* grisar med hvar sugga,
åtta gångare, — — — — —

Jag — — — — — *Tionde dagen Jul*
Med *tie* Hofdrängar, *tie* uppbäddade dunsängar för hvar Hof-
dräng — — — — —

Jag kom — — — — — *Elfte Dagen Jul*
Med *elfva* klockstaplar o. *elfva* klockor i hvar
klock-stapel och *elfva* klamptar i hvar klocka,
tie Hofdrängar — — — — —

Jag kom till dig den *Tolfte Dagen Jul*
Med *tolf* kyrkor i ett rike ö *tolf* altaren i hvar
kyrka, *Tolf* Präster för hvart altare, ö *tolf*
kappor på hvar Präst, *tolf* bälten på hvar
kappa, *tolf* pungar vid hvart bälte; *elfva*
klockstaplar, *elfva* klockor i hvar klockstapel,
elfva klämptar i hvar klocka; *tie* Hofdrängar,
tie uppbäddade dun-sängar för hvar Hof-

¹ ms. hugflängda.

dräng; *nie* Suggor *ō* *nie* grisar med hvar sugga; *åtta* gångare grå, guldsadlar uppå, flätader man, och rumpvipsen står långt ifrån; *sju* lästar Säd; *sex* par oxar; *fem* par stutar; *fyra* hugflängda får, *tre* trippande gäss, *två* korn och *en* Dufva!!!

Ad. Hägg.

217 A. *Hvad skall Fröken ha —*

Hvad skall Fröken ha' för mat?
 På den *första dagen?*
 Ett par *ländska* dufvor.

Hvad skall fröken ha' för mat
 På den *Andra dagen?*
 Två kalkoner med fötterna bi;
 Ett par *Ländska* dufvor.

— — —
 — — — *Tredje dagen?*
 Tre par änder;
 Två kalkoner m. m.

— *Fjerde dagen?*
 Fyra pölsar;
 Tre m. m.

— *Femte dagen?*
 Fem finger fläsk;
 Fyra m. m.

— *Sjette dagen?*
 Sex vin-harpor;
 Fem m. m.

— *Sjunde dagen?*
 Sju vin-skorpor;
 Sex m. m.

— *Åttonde dagen?*
 Åtta hjortar med horn och taggar
 Sju m. m.

— *Nionde dagen?*
 Nio dragoner med sina galloner;
 Åtta m. m.

— *Tionde dagen?*
 Tio tunnor birum, birum-birum;
 Nio m. m.

— *Elfte dagen?*
 Elfva quindar (ung-kor);
 Tio m. m.

— *Tolfte dagen?*
 Tolf par oxar, Elfva quindar (ung-kor),
 Tio tunnor birum, birum-birum,
 Nio dragoner med sina galloner,
 Åtta hjortar med horn och taggar,
 Sju vinskorpor, Sex vinharpor,
 Fem finger fläsk, Fyra pölsar,
 Tre par änder,
 Två kalkoner med fötterna bi,
 Ett par ländska dufvor!

P. Ronander. M. H. Lallér.

217 B.

Hvad skall Fröken ha för mat till den första dagen?

Ett par Holländska dufvor.

— — — — — andra dagen? Två kalkoner med fötterna bi ett par Holländska dufvor.

— — — — — tredje dagen? Tre par änder 2 kal:r m. f. bi ett par Holländska dufvor.

— — — — — fjerde dagen? Fyra pylsar 3 p:änd: 2 k. m. f. bi 1 par Hollandska dufvor.

— — — — — femte dagen? Fem fingers fläsk 4ra pylsar 3 p. änder 2 k. m. f. bi 1 par etc.

— — — — — skette dagen? Sex vinkorpor 5 f. fl. 4:pyl: 3 p. änd: 2 k. m. f. bi 1 par Holländ[sk]a d.

— — — — — sjunde dagen? Sju vinharpor 6 vinko[r]por 5 f. fl. 4 pylsor 3 par änder 2 kalk.

— — — — — åttonde dagen? Åtta hjortar med horn o. taggar 7 vinharpor 6 vinkorpor 5 f. fl:

— — — — — nionde dagen? Nie dragoner med sina galloner 8 hjortar m. horn o. taggar 7 vinh.

— — — — — tionde dagen? Tie tunnor birum o. birum o. birum 9 dragoner m. sina Galloner.

— — — — — elfte dagen? Elfva quigor 10 tunnor birum o. birum o. birum 9 dragoner.

— — — — — tolfte dagen? Tolf par oxar 11 quigor 10 t: b: b: b: 9 drag: m. s. Galloner 8 hjort: m. horn o. taggar 7 vinharpor 6 vinkorpor fem fingers fläsk fyra pylsar 3 par änder två kalkoner m. f. b. e. p. Holl: dufvor.¹

¹ *Ej Säves hand.*

218 A. *Jag gick till min Broder —*

Jag gick till min Broder den *Förste dagen Jul*:
Fick jag ett åkerhöns.

Jag gick till min Broder den *Andra dagen* —
Fick jag kaka med smör;
Och ett åkerhöns.

— — *Tredje dagen* —
Fick jag öl och bränvin;
Kaka med smör;

— — *Fjerde dagen* —
Fick jag fyra par Svin;
Öl och m. m.

— — *Femte dagen* —
Fick jag fem feta får;
Fyra par m. m.

— — *Sjette dagen* —
Fick jag sex lopar (halfspann) korn;
Fem feta m. m.

— — *Sjunde dagen* —
Fick jag suggorna sju med grisarne med;¹
Sex lopar m. m.

¹ *I marg.:* (Sju års säd) *P. Ronander.*